

ลักษณะทางนิเวศวิทยาของสังคมพืชป่าพรุ
ในจังหวัดนราธิวาส

ECOLOGICAL CHARACTERISTICS OF PLANT COMMUNITIES
IN SWAMP FOREST OF NARATHIWAT PROVINCE

ชินทร์ สมบัติ*

Charin Samathi

ABSTRACT

Optimal number and size of sample plots were investigated in undisturbed swamp forest having the total area of 9,684 ha in southern Thailand. Field investigation was carried out from February to July 1987. It was found that 21 sample plots of 40x40 m in size were suitable to this study. Hence, such plot size and number were laid out for community analysis. There were 143 vegetation species in this swamp forest. The species numbers were consisted of 79 for trees, 6 for shrubs, 8 for annuals, 33 for climbers, 10 for palms, 7 for ferns, and 1 for parasite.

Kaprea, an undergrowth annual crop, was found to have the highest values of relative frequency, relative density, relative dominance, and importance value index (IVI) followed by Lum-tang *Scleria sumatrensis*, and *Licuala spinosa*. Maximum IVI among 79 forest tree species was found in *Lumnitzera littorea*, followed by *Macaranga pruinosa*, *Ganua molleyana*, *Lumnitzera racemosa*, and *Eugenia curtisii*. These tree species played the great roles on swamp community. Normally, it was not in common for them to disappeared from the site. Vegetation having low IVI were *Polygonum bydropter*, *Desmos chinensis*, *Ipomoea digitata*, *Araca* sp., Mak-kun, Tard, and *Fagraea auriculata*. Tree species with low IVI were Kao-mao-chang, *Ficus aurantiaca*, *Fagraea racemosa*, *Persea membranacea*, Lago, *Podocarpus wallichianus*, and *Canthium congestiflorum*. These species played minor roles in swamp community. It might be easy for them to be disappeared from the community.

บทคัดย่อ

การศึกษาลักษณะทางนิเวศวิทยาของสังคมพืชป่าพรุ โดยการศึกษาชนิดพืชและวิเคราะห์สังคมพืช เพื่อศึกษาความแปรปรวนของพรรณพืช และลักษณะโครงสร้างของสังคมพืชได้ดำเนินการในบริเวณป่าพรุที่มีสภาพอุดมสมบูรณ์ ซึ่งมีพื้นที่ประมาณ ๑๐,๕๒๕ ไร่ ตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๓๐ ถึงเดือน กรกฎาคม ๒๕๓๑ ดำเนินการหาชนิดและจำนวนแปลงตัวอย่างที่ควรใช้ศึกษานี้ พบว่าขนาดแปลงตัวอย่างที่เหมาะสมคือ ๔๐x๔๐ ตารางเมตร จำนวน ๒๑ แปลง วางแปลงตัวอย่างตามขนาดและจำนวนที่คำนวณได้บันทึกชนิดพืช

*/ สำนักงานป่าไม้เขตปัตตานี อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี ๙๔๐๐๐

จำนวนต้นพืชและวัชพืชนานาชนิดที่เกาะของลำต้นพืชทุชนิดที่ปรากฏในแปลงคว่ำอย่าง ซึ่งปรากฏว่าพบพืชทั้งหมด ๔๓ ชนิด ประกอบด้วยไม้ยืนต้น ๗๕ ชนิด ไม้พุ่ม ๑ ชนิด พืชล้มลุก ๘ ชนิด เถาวัลย์ ๓๓ ชนิด ปาล์ม ๑๑ ชนิด เฟิร์น ๗ ชนิด และพืชอาศัย ๔ ชนิด ชนิดพืชที่มีค่าความถี่สัมพัทธ์ ความหนาแน่นสัมพัทธ์ ความเด่นสัมพัทธ์ และดัชนีความสำคัญสูงกว่าพืชชนิดใด ก็คือ กระปี่เข่ง ซึ่งเป็นพืชล้มลุกที่ขึ้นอยู่บริเวณพื้นป่า ชนิดพืชที่มีค่าดัชนีความสำคัญน้อยลงไป ได้แก่ ย่านลำเตี้ย คมขาว และกระพือแดง ส่วนไม้ยืนต้นที่มีค่าดัชนีความสำคัญสูงกว่าต้นไม้ทุชนิด ก็คือ ผักตบชวา ชนิดไม้ที่มีค่าดัชนีความสำคัญน้อยลงไป ได้แก่ มะขัง ตะเคียน กล้วยขาว และหว้าต้น ต้นไม้และพืชเหล่านี้มีอิทธิพลต่อสังคมพืชป่าพรุมาก และมีโอกาสที่จะสูญหายไปจากสังคมพืชป่าพรุ สัตว์บกพืชที่มีค่าดัชนีความสำคัญน้อยมาก ได้แก่ ยอ่นกบของระนอง สาหร่าย ย่านเน้นจระเข้ หมากขุ่น ย่านเกตุ เจ็ดขนุนบ้า และชะบะช้าง ต้นไม้ที่มีค่าดัชนีความสำคัญน้อย ได้แก่ ขี้แ้วเน้นช้าง มะเคือ ปูเฒ่า กระดังง์ ลาโทะ พญาไม้ และยอธอง ซึ่งต้นไม้และพืชเหล่านี้ มีควาสำคัญทางนิเวศวิทยาการรบกวนพืชน้อยมาก มีจำนวนจำนวนน้อย และมีโอกาสสูญหายไประหว่างการฟื้นฟูป่าอย่างยาก

คำนำ

บำเพ็ญเป็นระบบ ในเวลาอันระบบทั้ง
 กระจายอยู่ทางด้านทิศตะวันออกของจังหวัด
 นราธิวาสในบริเวณที่ราบลุ่มถัดจากสันทราย
 ชายทะเล ความยาวตลอดชายฝั่งทะเล ชาย
 ผังคานโนเป็นแนวยาวค่อนข้างตรง พินทะเล
 มีความลาดชันน้อย เกิดสันทรายขนานกับ
 ชายฝั่งอยู่ห่างฝั่งประมาณ ๕๐๐ เมตร ชายหาดเป็น
 หาดทรายเกือบทั้งหมด เนื่องจากลักษณะ
 ภูมิประเทศและลักษณะชายฝั่งคานโนเป็นหาด
 กว้าง มีลักษณะเด่น และรุกไล่ออกไปใน
 ทะเลเรื่อย ๆ สันทรายที่เกิดขึ้นนอกฝั่งจะพัด
 กันน้ำในแผ่นดิน ไม่ให้ไหลลงทะเล จึงเกิด
 เบื้องพรุน และมีพืชพรรณเขตร้อน

กลายเป็นบัพ ในสภาพธรรมชาติที่ยังไม่
ถูกทำลาย เป็นป่าที่มีความอุดมสมบูรณ์สูง
ประกอบด้วยพืชพรรณนานาชนิดจำนวนมาก
กันอยู่อย่างหนาแน่น พืชป่าปกคลุมทั่วผ
งอันเกือบตลอดปี มีซากพืชที่ล้มตายทับถม
กันเป็นเวลาราวนาน และมีความหนาเพิ่ม
ขึ้นเรื่อย ๆ ธรรมชาติที่ยังไม่ถูกรบกวนจาก
มนุษย์ การศึกษาเกี่ยวกับระบบนิเวศของ
ป่าพรุในครั้ง นี้ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการ
ใช้ประโยชน์จากระบบนิเวศของป่าพรุ ให้
ได้รับประโยชน์มากที่สุด โดยไม่ทำให้ระบบ
นิเวศของป่า ได้รับความกระทบกระเทือน
และความรู้ในเรื่องดังกล่าวก็ยังมีน้อยมาก

ลักษณะพื้นที่ศึกษา

ลักษณะทางภูมิศาสตร์

ป่าพรุในจังหวัดนราธิวาสกระจายอยู่ระหว่างเส้นรุ้ง ๕ องศา ๔๕ ลิปดาเหนือ ถึง ๖ องศา ๓๗ ลิปดาเหนือ และเส้นแวง ๑๐๑ องศา ๔๕ ลิปดาตะวันออก ถึง ๑๐๒ องศา ๑๐ ลิปดาตะวันออก ซึ่งเป็นพื้นที่ราบลุ่มของพื้นที่จังหวัด ในเขตอำเภอเมือง อำเภอเมือง อำเภอบาเจาะ อำเภอกาบัง อำเภอระแงะ อำเภอสุไหงปาดี และอำเภอสุไหงโกทิงก์ จังหวัดนราธิวาส เนื้อที่ประมาณ ๖๐,๕๒๕ ไร่

ลักษณะทางภูมิประเทศ

ป่าพรุในจังหวัดนราธิวาสกระจายอยู่ในบริเวณพื้นที่ราบ ซึ่งมีอยู่ประมาณ ๑/๓ ของพื้นที่จังหวัด พื้นที่ส่วนนี้อยู่ทางด้านตะวันออกของพื้นที่จังหวัดติดต่อกับทะเล ซึ่งมีชายฝั่งยาวและเป็นแนวคั่นข้างตรง เกิดสันทรายขนานกับชายฝั่งอยู่นอกฝั่งเป็นช่วงๆ เนื่องจากลักษณะภูมิประเทศของชายฝั่งระดับต่ำเป็นหาดกว้าง มีลักษณะสูงกว่าพื้นที่ราบลุ่มด้านใน และรุกล้ำออกไปในทะเลเรื่อยๆ กระแสน้ำที่ไหลมาจากแหล่งต่างๆ จึงท่วมซบอยู่ในบริเวณที่ราบลุ่มระบายออกไปได้ช้ามาก และเกิดเป็นพรุนาน

ลักษณะทางปฐพีวิทยา

ดินในบริเวณป่าพรุเป็นดินชั้นนราธิวาส ซึ่งจัดอยู่ในกลุ่มดิน Peat and Muck Soils หรือ Organic Soils เกิดจากการทับถมของอินทรีย์วัตถุ ซึ่งประกอบด้วยอินทรีย์วัตถุส่วนที่อยู่ในระหว่างการสลายตัว เรียกว่า พีท (peat) และอินทรีย์วัตถุส่วนที่สลายตัวหมดแล้ว เรียกว่า มัค (muck) ลักษณะสำคัญของดินกลุ่มนี้ เป็นดินที่มีปริมาณอินทรีย์วัตถุปะปนอยู่สูงกว่า ๓๐ เปอร์เซ็นต์ ดินมีสีดำสนิท เป็นกรดจัด เมื่ออุ้มน้ำจะขยายตัวมาก เมื่อแห้งจะหดตัวมาก

สภาพของพืชพรรณ

สภาพโดยทั่วไปของป่าพรุ ประกอบด้วย พืชพรรณนานาชนิดขึ้นปะปนกันอยู่อย่างหนาแน่น ไม่เห็นต้นที่ขึ้นอยู่มีตั้งแต่ขนาดใหญ่มองไปจนถึงขนาดเล็ก ทั้งไม้ยืนต้น ไม้ล้มลุก ไม้พุ่ม ไม้เลื้อย ไม้เถา ไม้กระด้าง ไม้เนื้อนุ่ม ไม้พุ่มหนาม ไม้พุ่มหนาม และก้ามไม้ แต่ไม้ที่ขึ้นอยู่ภายในป่ามีความสามารถในการทนร่มสูงมาก เนื่องจากแสงส่องถึงพื้นป่าน้อยมาก ภายในป่าจึงมีสัตว์อยู่ตลอดเวลา มีพืชตระกูลปาล์มขึ้นอยู่เป็นกลุ่มๆ บางชนิดขึ้นอยู่เป็นกลุ่มพืชชนิดเดียว ปกคลุมเป็นพื้นที่กว้างขวาง บริเวณพื้นป่ามีพืชล้มลุก เถาวัลย์ และเฟิร์นชนิดต่างๆ

ขึ้นปะปนกันอยู่ ตามลำต้น ไม่มีเลววัลย์
น่านวนกิสเลียงพันธุ์อยู่ทั่วไป

สภาพลมฟ้าอากาศ

จังหวัดนราธิวาส เป็นจังหวัดที่มีภูมิ-
อากาศแบบมรสุมเขตร้อน ได้รับอิทธิพล

จากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ความเร็วลมเฉลี่ย
ประมาณ ๕ กิโลเมตร/ชั่วโมง ปริมาณ
น้ำฝนเฉลี่ย ๒,๖๔๓.๕ มิลลิเมตร/ปี จำนวน
วันที่ฝนตกเฉลี่ย ๑๗๑.๕ วัน/ปี อุณหภูมิ
เฉลี่ยตลอดปี ๒๗.๓ องศาเซลเซียส และ
ความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยตลอดปี ๘๐ เปอร์เซ็นต์

อุปกรณ์และวิธีการ

การวางแผนตัวอย่าง และเก็บข้อมูลใน แปลงตัวอย่าง

ป่าพรุที่ทำการศึกษาคำเนินการหา
ขนาด จำนวนแปลงตัวอย่าง และเก็บข้อมูล
ในแปลงตัวอย่าง ดังนี้

๑. สำรวจพื้นที่ เพื่อเลือกพื้นที่
เป็นตัวแทนของป่า วางแปลงตัวอย่างขนาด
๕×๕ ตารางเมตร นับจำนวนชนิดพืชทุก
ชนิด แล้วเพิ่มเนื้อที่แปลงตัวอย่างเป็น
๕×๑๐, ๑๐×๑๐.....ไปเช่นนั้นเรื่อย ๆ จน
กระทั่งเมื่อเพิ่มขนาดของแปลงตัวอย่างขึ้นไป
ชนิดพืชที่เพิ่มขึ้นมีจำนวนน้อยมาก

๒. คำนวณหาขนาดแปลงตัวอย่างที่
เหมาะสมสำหรับใช้ศึกษาสังคมพืชป่าพรุ
โดยใช้กราฟความสัมพันธ์ระหว่างชนิดพืช
กับพื้นที่ (species area curve)

๓. วางแปลงตัวอย่างตามขนาดที่
คำนวณได้กระจายทั่วพื้นที่ป่าหลาย ๆ แปลง

คำนวณหาจำนวนแปลงตัวอย่างน้อยที่สุดที่
ควรใช้ศึกษาสังคมพืช โดยใช้กราฟความ
สัมพันธ์ระหว่างชนิดพืช กับจำนวนแปลง
ตัวอย่าง

๔. วางแปลงตัวอย่างตามขนาดและ
จำนวนที่คำนวณได้ กระจายทั่วทั้งพื้นที่ป่า
อย่างสม่ำเสมอ

๕. บันทึกชนิดพืช และจำนวนต้น-
พืชแต่ละชนิดในแปลงตัวอย่าง

๖. วัดขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางของ
ต้นไม้ทุกชนิดที่มีความสูงมากกว่า ๑.๓๐
เมตร โดยวัดที่ระดับความสูงจากพื้นดิน
๑.๓๐ เมตร

๗. ไม้พุ่มขนาดเล็ก และพืชล้มลุก
ที่ขึ้นเป็นกอ ประกอบด้วยลำต้นหลายลำต้น
วัดขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางของลำต้นทุกต้นที่
ระดับสูงจากพื้นดิน ๒.๕ เซนติเมตร

๘. เถาวัลย์ และพืชที่เลื้อยพันต้นไม้ใหญ่ เจริญงอกอยู่ในระดับสูงจากพื้นดินมากกว่า ๑.๓๐ เมตร วัดขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางที่ระดับสูงจากพื้นดิน ๑.๓๐ เมตร

๙. พืชที่มีความสูงน้อยกว่า ๑.๓๐ เมตร วัดขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางของลำต้นหรือกอ ที่ระดับสูงจากพื้นดิน ๒.๕ เซนติเมตร

การวิเคราะห์ข้อมูล

ทำการวิเคราะห์สังคมพืช (vegetation analysis) โดยการคำนวณค่าต่าง ๆ ดังนี้

๑. ความถี่ (frequency) ของพืชแต่ละชนิด โดยนับจำนวนแปลงตัวอย่างที่พืชชนิดนั้นปรากฏอยู่ กับจำนวนแปลงตัวอย่างทั้งหมดที่ใช้ในการศึกษา และคำนวณค่าความถี่สัมพัทธ์ (relative frequency)

จากอัตราส่วนระหว่างความถี่ของพืชชนิดนั้นกับความถี่ของพืชทุกชนิดรวมกัน

๒. ความหนาแน่นสัมพัทธ์ (relative density) ของพืชแต่ละชนิด คำนวณจากอัตราส่วนระหว่างจำนวนต้นของพืชชนิดนั้นทั้งหมดกับจำนวนต้นของพืชทุกชนิดรวมกัน

๓. ความเด่นสัมพัทธ์ (relative dominance) ของพืชแต่ละชนิด คำนวณจากอัตราส่วนระหว่างพื้นที่หน้าตัดของพืชชนิดนั้น กับพื้นที่หน้าตัดของพืชทุกชนิดรวมกัน

๔. คำนวณค่าความสำคัญ (importance value index) ของพืชแต่ละชนิด คำนวณจากการรวมค่าความถี่สัมพัทธ์ ความหนาแน่นสัมพัทธ์ และความเด่นสัมพัทธ์เข้าด้วยกัน

๕. แบ่งชั้นของพืชพรรณภายในป่า เพื่อศึกษาลักษณะโครงสร้างของป่า

ผลและวิจารณ์ผล

ความแปรปรวนของพรรณพืช

การวิเคราะห์สังคมพืช เพื่อศึกษาลักษณะโครงสร้างของป่าพรุ และองค์ประกอบของพืชพรรณภายในป่า ปรากฏว่าแปลงตัวอย่างขนาด ๕๐×๕๐ เมตร เป็นแปลงตัวอย่างขนาดเล็กที่สุดที่ใช้ในการศึกษาสังคมพืชป่าพรุ และแปลงตัวอย่าง

จำนวน ๒๑ แปลง เป็นจำนวนแปลงน้อยที่สุดที่ควรใช้ศึกษาสังคมพืช ผลจากการศึกษา สำรวจพบพืชพรรณทั้งหมด ๑๔๓ ชนิด ประกอบด้วยไม้ยืนต้น ๗๔ ชนิด ไม้พุ่ม ๖ ชนิด พืชล้มลุก ๘ ชนิด เถาวัลย์ ๓๓ ชนิด ปาล์ม ๑๐ ชนิด เฟิร์น ๗ ชนิด และ พืชอาศัย ๑ ชนิด

ชนิดพืชที่มีค่าความถี่สัมพัทธ์สูงสุด ได้แก่ กะชิต กะเปรียะ และย่านเกี้ยวชู มีค่าความถี่สัมพัทธ์เท่ากับ ๑.๘๘๖๗๕ กะชิตเป็นไม้พุ่มที่พบขึ้นอยู่ทั่วไปภายในป่า กะเปรียะเป็นพืชล้มลุกที่ขึ้นอยู่บริเวณพื้นที่ป่า โดยเป็นกลุ่มพืชชนิดเดียวในพันธุ์ที่มีระดับต่ำกว่าพื้นที่ป่าโดยทั่วไป หรือบริเวณที่เป็นร่องน้ำไหลภายในป่า และบริเวณที่มีน้ำขังเฉอะแฉะ ส่วนย่านเกี้ยวชูเป็นเถาวัลย์ที่เลื้อยพันต้นไม้ใหญ่อยู่ทั่วไป ชนิดพืชที่มีค่าความถี่สัมพัทธ์รองลงไป ได้แก่ ปาหนัน-ช้าง ผักแดง ผักขาว มะขัง ทว่าหิน และตะเคียว มีค่าความถี่สัมพัทธ์เท่ากับทุกชนิดเท่ากับ ๑.๗๘๘๕๓ พืชเหล่านี้เป็นไม้ยืนต้นที่พบขึ้นอยู่ทั่วไปทุกบริเวณของป่า ชนิดพืชที่มีค่าความถี่สัมพัทธ์เท่ากัน คือ กะเปรียะหนู ซึ่งเป็นเถาวัลย์ที่ทอดเลื้อยอยู่ตามลำต้นพืชพันธุ์ต่างภายในป่า

ชนิดพืชที่มีค่าความหนาแน่นสัมพัทธ์สูงสุด คือ กะเปรียะ มีค่าความหนาแน่นสัมพัทธ์เท่ากับ ๒๓.๘๓๘๘๑ ซึ่งแสดงว่าพืชชนิดนี้มีขึ้นอยู่เป็นปริมาณ ๒๓.๘๓๘๘๑ เปอร์เซ็นต์ ของจำนวนต้นพืชในป่าทั้งหมด ชนิดพืชที่มีค่าความหนาแน่นสัมพัทธ์รองลงไป ได้แก่ ย่านลำเตัง และคมบาง มีค่าความหนาแน่นสัมพัทธ์เท่ากับ ๒๐.๓๖๘๐ และ ๑๓.๐๘๘๘๕ ตามลำดับ ซึ่งพบได้

ทั่วไปตามบริเวณพื้นที่ป่าที่แสงส่องถึง โดยขึ้นเบียดเสียดกันอยู่อย่างหนาแน่น คมบางที่ขึ้นอยู่มีความสูงจากพื้นป่าตั้งแต่ ๑-๒ เมตร มีย่านลำเตังเลื้อยพันอยู่กับต้นคมบาง และเกาะเกี่ยวลำต้นไม้อื่น ใบสีเขียวของพื้นป่า สำหรับไม้ยืนต้นที่มีค่าความหนาแน่นสัมพัทธ์สูงกว่ากันไม่ชนิดอื่น ๆ คือ ผักแดง มีค่าความหนาแน่นสัมพัทธ์เท่ากับ ๗.๗๒๔๘๐ ชนิดไม้ที่มีค่าความหนาแน่นสัมพัทธ์รองลงไป ได้แก่ ชะเม้าน้ำ กัลย และผักขาว มีค่าความหนาแน่นสัมพัทธ์เท่ากับ ๒.๒๖๖๓๐, ๒.๑๒๖๒๕ และ ๑.๘๘๕๘๑ ตามลำดับ ต้นไม้เหล่านี้ขึ้นอยู่เป็นกลุ่มๆ กระจุกกันอยู่ในไม้ชั้นล่าง ชันไม้ใหญ่และกล่าไม้ ต้นไม้ที่มีขึ้นอยู่น้อย และมีค่าความหนาแน่นสัมพัทธ์น้อยที่สุด ได้แก่ กะทิงเกา กะทิงทุ ชนุนป่า พญาไม้ ปูระ และข้าวเม่าช้าง มีค่าความหนาแน่นสัมพัทธ์ เท่ากับ ๐.๐๐๐๑๓ พบขึ้นอยู่เพียงต้นเดียวในบริเวณใดบริเวณหนึ่งของป่าเท่านั้น

ชนิดพืชที่มีค่าความเด่นสัมพัทธ์สูงสุด คือ กะเปรียะ มีค่าความเด่นสัมพัทธ์เท่ากับ ๒๘.๗๑๖๗๘ ซึ่งแสดงว่าพืชชนิดนี้สามารถขึ้นปกคลุมพื้นที่ดินได้กว้างขวางกว่าพืชทุกชนิด โดยปกคลุมพื้นที่ป่าเป็นพื้นที่ ๒๘.๗๑๖๗๘ เปอร์เซ็นต์ ของพื้นที่ป่า

ทั้งหมด ชนิดพืชที่มีความเด่นสัมพัทธ์รองลงไป ได้แก่ ราชพฤกษ์หลังลาย กระพ้อแดง และหลุมพี มีค่าความเด่นสัมพัทธ์เท่ากับ ๘.๓๕๑๒๒, ๖.๗๕๓๕๗ และ ๕.๒๑๖๕๐ ตามลำดับ ส่วนไม้ยืนต้นที่มีค่าความเด่นสัมพัทธ์สูงกว่าต้นไม้ทุกชนิด คือ ไม้มะฮัง มีค่าความเด่นสัมพัทธ์เท่ากับ ๗.๒๔๔๔๗ ไม้ชนิดนี้เป็นไม้เบิกนำของป่าพรุเป็นไม้ที่ต้องการแสงมาก พบขึ้นอยู่ในบริเวณที่เป็นช่องว่างของป่า และตามบริเวณรอบ ๆ ป่า ซึ่งแสงสามารถส่องถึงเรือนยอดของมันได้ ชนิดไม้ที่มีค่าความเด่นสัมพัทธ์น้อยลงไป ได้แก่ สะเที่ยว หัวหิน ไทร และฝาคขาว ซึ่งมีค่าเท่ากับ ๕.๙๕๕๓๒, ๓.๔๗๔๑๘, ๒.๘๒๕๐๒ และ ๒.๔๓๒๔๘ ตามลำดับ ต้นไม้เหล่านี้เป็นไม้ทนร่ม พบขึ้นอยู่ใต้ร่มเงาของเรือนยอดไม้ชนิดอื่น ๆ แต่มีต้น สะเที่ยว และหัวหิน บางต้นที่เป็นไม้เตี้ยของป่า มีความสูงพ้นระดับเรือนยอดของป่า โดยทั่วไป สำหรับชนิดไม้ที่มีค่าความเด่นสัมพัทธ์น้อยมาก ได้แก่ กระต๊อ ลาโกะ ปูเสะ มะเกลือ และข้าวเม่าช้าง ซึ่งมีค่าเท่ากับ ๐.๐๐๐๒๔, ๐.๐๐๐๒๓, ๐.๐๐๐๔๗, ๐.๐๐๐๔๗ และ ๐.๐๐๐๐๖ ตามลำดับ ต้นไม้เหล่านี้มีอิทธิพลต่อป่าพรุที่มันขึ้นอยู่

น้อยมาก และมีโอกาสสูญหายไปจากสังคมพืชได้ง่าย

ชนิดพืชที่มีค่าดัชนีความสำคัญสูงสุด คือ กระเปราะ มีค่าดัชนีความสำคัญเท่ากับ ๕๔.๕๔๒๔๔ และเป็นพืชชนิดเดียวที่มีค่าความถี่สัมพัทธ์ ความหนาแน่นสัมพัทธ์และความเด่นสัมพัทธ์สูงกว่าพืชทุกชนิด ซึ่งแสดงว่าพืชชนิดนี้มีความสำคัญทางนิเวศวิทยาของสังคมพืชป่าพรุมาก มีความสามารถทนร่มสูงมาก และแก่งแย่งกับพืชอื่น ๆ ได้ดี ปกคลุมพื้นที่ป่าได้มาก พบเห็นได้ทั่วไปภายในป่า จึงมีอิทธิพลต่อสังคมพืชที่มันขึ้นอยู่มาก และมีโอกาสที่จะสูญหายไปจากสังคมพืชได้ยากมาก ชนิดพืชที่มีค่าดัชนีความสำคัญน้อยลงไป ได้แก่ ย่านสาเหิง คมบาง กระพ้อแดง และราชพฤกษ์หลังลาย มีค่าดัชนีความสำคัญ เท่ากับ ๒๓.๐๗๔๔๘, ๑๕.๘๑๘๘๕, ๙.๕๙๙๙๓ และ ๕.๒๑๖๕๐ ตามลำดับ ส่วนไม้ยืนต้นที่มีค่าดัชนีความสำคัญสูงกว่าต้นไม้ทุกชนิด คือ ฝาคแดง มีค่าดัชนีความสำคัญเท่ากับ ๕๘๔๔๒๗ และไม้มะฮัง มีค่าดัชนีความสำคัญใกล้เคียงกันเท่ากับ ๕.๑๕๘๔๓ ชนิดไม้ที่มีค่าดัชนีความสำคัญน้อยลงไป ได้แก่ สะเที่ยว ฝาคขาว และหัวหิน มีค่าดัชนีความสำคัญ

เท่ากับ ๘.๓๒๑๔๐, ๖.๒๐๕๕๒, และ ๕.๖๘๘๘๒ ตามลำดับ

พื้นที่พืชที่มีค่าดัชนีความสำคัญน้อยที่สุด คือ ย่านตบอสรุแนว มีค่าดัชนีความสำคัญเท่ากับ ๐.๐๘๘๘๕ ส่วนชนิดพืชที่มีค่าดัชนีความสำคัญน้อยมาก ได้แก่ สายหยุด และย่านมันจระเข้ มีค่าดัชนีความสำคัญเท่ากับ ๐.๐๘๔๘๖ นอกจากนี้ยังมี หมาก-หูน ย่านทอด เจ็ดหมื่นป่า และชะบาช้าง มีค่าดัชนีความสำคัญเท่ากับ ๐.๐๘๔๘๕, ๐.๐๘๔๘๖, ๐.๐๘๔๘๙ ตามลำดับ สำหรับต้นไม้ที่มีค่าดัชนีความสำคัญน้อยกว่าไม้ยืนต้นทุกชนิด คือ ข้าวเม่าช้าง มีค่าดัชนีความสำคัญเท่ากับ ๐.๐๘๔๘๐ มะเดื่อ และ บู่ระ มีค่าดัชนีความสำคัญ เท่ากับ ๐.๐๘๔๘๑ ไม้ชนิดอื่น ๆ ที่มีค่าดัชนีความสำคัญน้อยเช่นเดียวกัน ได้แก่ กะทิงทุลาโกะ พญาไม้ และบือตะ มีค่าดัชนีความสำคัญเท่ากับ ๐.๐๘๔๘๘, ๐.๐๘๕๒๓, ๐.๐๘๖๔๖, และ ๐.๐๘๖๕๐ ตามลำดับ ซึ่งแสดงว่าพืชเหล่านี้มีความสำคัญทางนิเวศวิทยาของป่าพรุอย่างมาก สามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมได้ยาก จึงมีขึ้นอยู่เพียงต้นเดียว เฉพาะบริเวณโคกบริเวณหนึ่งของป่า ดังนั้นจึงมีอิทธิพลต่อการดำรง

อยู่ของสังคมพืชป่าพรุอย่างมาก และมีโอกาสล้มตายสูญหายไปจากสังคมพืชได้ง่ายมาก

ลักษณะโครงสร้างของสังคมพืช

สังคมพืชป่าพรุประกอบด้วยพืชพรรณหลายประเภท ได้แก่ ไม้ยืนต้น ไม้พุ่ม พืชล้มลุก เถาวัลย์ ปาล์ม เฟิร์น และพืชอาศัย ขึ้นปะปนกันอยู่ ไม้ยืนต้นขึ้นน้อยมีตั้งแต่ขนาดใหญ่มองไปจนถึงขนาดเล็ก ไม้ชั้นบนซึ่งเป็นไม้เด่นของป่า เรือนยอดแผ่รัศมีระดับเรือนยอดของป่าโดยทั่วไป ถ้าต้นไม้ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางตั้งแต่ ๕๐-๑๒๐ เซนติเมตร ความสูง ๓๐-๓๕ เมตร ได้แก่ มะฮัง สะเดี้ยว และหว้าหิน เป็นต้น ต้นไม้ในชั้นกลางมีความสูงน้อยกว่าไม้ชั้นบน และเรือนยอดชิดต่อกันเป็นผืนเดียวตลอดทั้งป่า ต้นไม้มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางตั้งแต่ ๒๕-๕๐ เซนติเมตร ความสูง ๒๐-๓๐ เมตร ภายใต้อเรือนยอดของไม้ชั้นบน และไม้ชั้นกลางเป็นไม้ชั้นล่าง ซึ่งเรือนยอดถูกบังแสงโดยไม้ชั้นบนและไม้ชั้นกลาง จึงได้รับแสงน้อย ทำให้มีลักษณะเป็นไม้พุ่ม ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางของต้นไม้ในชั้นนี้ประมาณ ๑๕-๒๐ เซนติเมตร ความสูง ๑๕-๒๐ เมตร ชนิดไม้ที่สำคัญ ได้แก่ ผาคแดง ผาคขาว

ไทร ะเมาน้ำ กัลลัว และปาล์มน้ำ
เป็นต้น พันธุ์ไม้มีถิ่นกำเนิดใน
ศูนย์กลาง ๓-๑๒ เซนติเมตร ความสูง
๑-๑๐ เมตร และกล้าไม้ขนาดเล็กใน
ศูนย์กลาง ๐.๕-๑.๐ เซนติเมตร ความสูง
๐.๒๐-๑.๐๐ เมตร ขึ้นอยู่เป็นกลุ่ม ๆ
กระจายทั่วไปตามพื้นที่ พันธุ์ไม้บางชนิด
พบขึ้นอยู่เฉพาะในชั้นไม้ย้อยห่มและกล้าไม้
ได้แก่ กระตัง กุย บาบี่กูรู่ เต็มป่า สังขยา
และอะลูแป เป็นต้น

ภายในป่าและบริเวณที่ว่างของป่า มี
พืชตระกูลปาล์มน้ำขึ้นอยู่เป็นกลุ่ม ๆ โดยเฉพาะ
กะพ้อแดง และหมันผี สามารถขึ้นอยู่เป็น
กลุ่มพืชชนิดเดียว ปกคลุมเป็นพื้นที่กว้าง

ขวาง บริเวณพื้นป่ามีพืชล้มลุกพวกกระเปราะ
และกะเบา ขึ้นกระจายอยู่เป็นหย่อม ๆ มี
ย่านต่ำเตี้ยเลื้อยพันอยู่กับต้นกะเบา และ
เกาะเกี่ยวลำต้นไม้ยืนต้นเรือนยอดของป่า ส่วน
กระเปราะหนู เป็นเถาวัลย์ที่ทอดเลื้อยอยู่ตาม
ต้นพืชพันธุ์ต่างภายในป่า และมีย่านเกี่ยวพัน
ย่านพันสมอ เลื้อยพันต้นไม้อยู่ทั่วไป บาง
บริเวณของป่ามีราหลวงหลังลายขึ้น อยู่บน
รากค้ำยันของต้นไม้ ตามง่ามกิ่งไม้ และ
บริเวณพื้นป่าที่มีระดับสูงกว่าระดับน้ำโดย
ทั่วไป ต้นไม้ส่วนใหญ่แตกพุ่มพุ่มออกมา
โดยรอบโคนต้น บางชนิดแตกรากค้ำยัน
ออกโดยรอบลำต้นในระดับที่สูงจากพื้นป่า
๐.๕๐-๑.๐๐ เมตร

เอกสารอ้างอิง

จำลอง เพ็งคล้าย ชวลิต นิยมธรรม
ราชันย์ ภูมา เกษม จิระธนากร และ
อภิเทพ เปรมวิทย์, ๒๕๒๕. ไทร-
สร้างป่าพรุ. รายงานการประชุมการ
ป่าไม้ ประจำปี ๒๕๒๕ สาขาชีววิทยา
ป่าไม้ อนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ด้อม หน้า ๘๑-๘๘. กรมป่าไม้
กรุงเทพมหานคร. ๒๐๕ หน้า.

Niyomdbam, C. 1986. A list of Flower-
ing Plants in the Swamp Area of
Peninsular Thailand. Thai Forest
Bulletin (Botany), 16 : 211-228.

Appendix 1. Relative frequency (RFr), relative density (RDe), relative dominance (RD_o), and importance value index (IVI) of vegetation in swamp forest at Narathiwat Province

N _o	Name	RFr	RDe	RD _o	IVI
Trees					
1.	ขี้เหล็กพรุ <i>Campnosperma coriaceum</i>	1.00831	0.11735	1.23560	2.96126
2.	มะม่วงน้ำ <i>Mangifera foetida</i>	0.18922	0.00237	0.05631	0.24790
3.	รัก <i>Melanochyla bracteata</i>	0.56763	0.00105	0.02333	0.59201
4.	ป่าหน้ำช้าง <i>Goniolobos giganteus</i>	1.79753	0.29929	0.89398	2.98080
5.	กล้วย <i>Polyalthia cuatrecasasii</i>	1.32451	2.12625	0.30110	3.75186
6.	ขี้เหล็กเขาคา <i>Xylocarpus fusca</i>	0.18922	0.00079	0.11286	0.30287
7.	ขี้เหล็กเขาแห <i>Xylocarpus malayana</i>	1.22990	0.00923	0.93584	2.17477
8.	กะบุง <i>Alstonia spatulata</i>	0.18922	0.00185	0.03517	0.22624
9.	ถาวรา <i>Polyalthia glauca</i>	1.32451	0.01081	0.42494	1.76026
10.	สีพรอ <i>Ilex cynosa</i>	1.04068	0.00910	0.39776	1.44753
11.	ช้างเท้า <i>Neesia altissima</i>	1.13529	0.00859	1.42193	2.56381
12.	มะกอกน้ำ <i>Elaeocarpus hygrophilus</i>	1.41911	0.02479	0.20189	1.64579
13.	กานช้อย <i>Dacryodes incurvata</i>	0.56224	0.00580	0.30235	0.97089
14.	มะกอกน้ำ <i>Cassia siamea</i>	0.28383	0.00159	0.00039	0.28560
15.	หน้ำวัว <i>Peltophorum pterocarpum</i>	0.37844	0.00079	0.05336	0.43259

Appendix 1. (Cont.)

No	Name	FRr	RDe	RDo	IVI
Trees (Cont.)					
16. พวงพรวัว	<i>Lophatherum floribundum</i>	0.09461	0.05287	0.71334	0.86032
17. ผาตแดง	<i>Lumnitzera littorea</i>	1.79753	7.72470	0.32704	9.84927
18. ผาตขาว	<i>Lumnitzera racemosa</i>	1.79753	1.97581	2.43218	6.20552
19. สานแดง	—	0.37814	0.00343	0.61143	0.99330
20. วัลเลาะ	<i>Vatica pauciflora</i>	1.22990	0.23193	0.19656	1.65839
21. กุย	<i>Chisachelon divergens</i>	1.13529	0.76000	0.14285	2.03814
22. กาบพรวัว	<i>Elaeocarpus grandiflorus</i>	1.13529	0.11313	0.14168	2.39000
23. คยแถม	<i>Baccauria bracteata</i>	0.76685	0.00765	0.27221	1.03671
24. ยากา	<i>Blumeodendron kurzii</i>	0.18922	0.11234	0.20339	0.50495
25. คันทรี	<i>Cleidion javanicum</i>	1.13529	0.75683	0.14116	2.03328
26. กะตง	—	1.22990	0.56591	0.07665	1.87246
27. มะขัง	<i>Macaranga pruinosa</i>	1.79753	0.11643	7.24447	9.15843
28. กัทโหลเล็ก	<i>Calophyllum colaba</i>	0.94607	0.74681	1.13578	2.82886
29. กัทโหลใหญ่	<i>Calophyllum teysmannii</i>	0.76685	0.00158	0.18748	0.94691
30. โกงจ้ง	<i>Cratoxylum arborescens</i>	0.18922	0.00079	0.36232	0.55233
31. ชะมวงบัว	<i>Garcinia cowa</i>	0.94607	0.11524	0.16887	1.23018

รวมค่ารวมค่าเฉลี่ย = 0.004-0.006 (ค่าเฉลี่ย)

Appendix 1. (Cont.)

Appendix 1. (Cont.)

No	Name	RFr	RDe	RDi	IVI	
Trees (Cont.)						
32.	ชัยบัว	<i>Stemonurus malaccensis</i>	1.41911	1.82431	1.49289	4.73631
33.	อกปลาร้อน	<i>Endiandra macrophylla</i>	1.70792	0.02954	0.65643	2.58889
34.	กะทังบ้าน	<i>Litsea monopetala</i>	0.18922	0.00026	0.02769	0.21717
35.	กะทังป่า	<i>Litsea resinosa</i>	1.51371	0.04114	0.36803	1.92288
36.	กะทังเทา	<i>Nothaphoebe umbelliflora</i>	0.09461	0.00013	0.00455	0.09959
37.	กะทังทู่	<i>Persea membranacea</i>	0.09461	0.00013	0.00024	0.09498
38.	จิกนา	<i>Barringtonia acutangula</i>	0.37844	0.00053	0.01565	0.39482
39.	บานบุรีภูเขา	<i>Crudia coudata</i>	0.18922	0.00019	0.01179	0.20110
40.	กะเข้	<i>Dialium patens</i>	1.41911	1.60994	1.07763	4.30668
41.	ปาลัน	—	0.37844	0.00369	0.03560	0.41773
42.	พลอง	<i>Pternandra caerulea</i>	0.18922	0.00079	0.00125	0.19126
43.	สมอแดง	<i>Amoora rubiginosa</i>	0.18922	0.00264	0.04659	0.23846
44.	สะก๊อนพรุ	<i>Sandoricum emarginatum</i>	1.32450	0.12974	1.52676	2.98100
45.	ลาโง	—	0.09461	0.00039	0.00023	0.09523
46.	ขนุนป่า	<i>Artocarpus hemando</i>	0.09461	0.00013	0.01185	0.10660
47.	ไทร	<i>Ficus glabosa</i>	1.22090	0.21835	2.82402	4.27227

138

วารสารวนศาสตร์ ๘ : ๑๒๕-๑๔๓ (๒๕๒๖)

Appendix 1. (Cont.)

No	Name	RFr	RDe	RDo	IVI
tress (Cont.)					
48. มะเคีย	<i>Ficus aurantiaca</i>	0.09461	0.00013	0.00017	0.09491
49. เลื้อยควายใบเล็ก	<i>Gynsacantha eugenifolia</i>	0.97844	0.00079	0.14154	0.62077
50. เลื้อยควายใบใหญ่	<i>Horsfieldia crassifolia</i>	0.85146	0.00923	0.46538	1.32607
51. แปง	<i>Horsfieldia irya</i>	1.41911	0.00422	0.44290	1.86623
52. จอแกะ	<i>Myristica elliptica</i>	0.09461	0.00066	0.01308	0.10886
53. ส้มขะ	<i>Myristica iners</i>	0.56763	0.10838	0.00966	0.63566
54. รามใหญ่	<i>Ardisia helferiana</i>	0.75685	0.00870	0.01561	0.78136
55. ส้มทบก	<i>Eugenia caudata</i>	1.32450	0.01108	0.39857	1.73415
56. ส้มทบกใบใหญ่	—	0.18922	0.00593	0.27797	0.47312
57. ชะเมาน้ำ	—	1.04068	2.27630	0.11021	3.42719
58. ชะเมาน้ำ	<i>Eugenia oblata</i>	1.60831	0.56749	0.49348	2.66028
59. หว่าทเน	<i>Eugenia curtisii</i>	1.79753	0.40611	3.47418	5.67782
60. ส้มคาว	<i>Melaleuca cajuputi</i>	0.09461	0.00448	0.32729	0.42638
61. พญาไม้	<i>Podocarpus wallichianus</i>	0.09461	0.00013	0.00172	0.09466
62. กำเสา	<i>Fagraea fragrans</i>	0.23383	0.00119	0.00100	0.23602
63. ปุเล	<i>Fagraea racemosa</i>	0.09461	0.00013	0.00017	0.09491

รวบรวมจาก: ๑๒๘-๑๔๓ (๑๒๘๒๓)

Appendix 1. (Cont.)

No	Name	RFr	RDe	RD ₀	IVI
Trees (Cont.)					
64. กอแห้งพรุ	<i>Gynotroches axillaris</i>	1.60831	0.13014	0.06803	1.80653
65. แทง	<i>Paratemon wrophyllus</i>	1.13529	0.64792	0.39141	2.17462
66. กะทู้หน้า	<i>Anthocephalus chinensis</i>	0.37844	0.00053	0.06323	0.44220
67. ปัสดะ	<i>Canthium congestiflorum</i>	0.09461	0.00026	0.00163	0.09650
68. เข็มป่า	<i>Isora grandifolia</i>	1.13529	0.21466	0.00916	1.35910
69. เจะใบ	<i>Nepheellium glabrum</i>	0.09461	0.00026	0.00216	0.09705
70. ตะเคียน	<i>Gauna molleyana</i>	1.79753	0.56855	5.95632	8.32140
71. กะดุม	<i>Sterculia bicolor</i>	0.37844	0.00079	0.10922	0.48846
72. คานเป	<i>Sterculia macrophylla</i>	0.66763	0.10707	0.02262	0.70732
73. ช้างเผือก	-	0.09461	0.00013	0.00006	0.09480
74. พะทอก	-	1.41912	0.02927	0.07195	1.52034
75. สลึง	-	0.85146	0.00844	0.16966	1.02958
76. ลำทง	-	1.22990	0.67648	0.27100	2.17638
77. กำมื่น	-	0.85146	0.00382	0.02367	0.87895
78. เม่ากา	-	0.66763	0.00607	0.00270	0.67640
79. กุ่ม	-	0.09461	0.00066	0.01966	0.11496

Appendix I. Cont.)

No	Name	FRr	RDe	RDo	IVI
Shrubs					
1. กะชิล	<i>Blachia siamensis</i>	1.92675	0.01952	0.06827	2.07454
2. เกสร	<i>Melastoma decanfidum</i>	0.18922	0.01319	0.00507	0.20748
3. วารินทาไม้	<i>Ardisia littoralis</i>	0.47303	0.10627	0.00772	0.58702
4. สมอกุ้ง	—	0.37844	0.11234	0.59958	1.09036
5. แดง	<i>Pandanus monotheca</i>	0.18922	0.00501	0.25973	0.45396
6. จันทวน	—	0.09461	0.00026	0.00066	0.09542
Annuals					
1. ชะงอกหนู	—	0.94607	0.55457	0.00718	1.50782
2. โขนจีน	<i>Homalomena griffithii</i>	0.18922	1.06492	1.48575	2.72979
3. ผักขาม	<i>Lasia spinosa</i>	0.37844	0.00132	0.00425	0.38401
4. พริกแกง	<i>Scleria sumatrensis</i>	0.47303	13.07875	1.26603	14.81885
5. กระบือ	—	1.98675	23.83891	23.71678	54.54244
6. กง	<i>Hanguana malayana</i>	0.18922	0.94934	1.28306	2.42162
7. เพชรช้าง	—	0.18922	0.00158	0.00175	0.19255
8. เจ็ดหมื่น	—	0.09461	0.00026	0.00001	0.09488

ဘာသာဗဟုသုတ: မ: မလဲ-မေ (မလဲ)

Appendix 1. (Cont.)

No	Name	FRr	RDe	RD ₂	IVI
Climbers					
1. สายหยด	<i>Desmos chinensis</i>	0.09461	0.00013	0.00002	0.09476
2. มั่นแรมเช้า	<i>Ipomoea digitata</i>	0.09461	0.00013	0.00003	0.09476
3. เป็ดดำ	<i>Croton argyratus</i>	0.94607	0.01450	0.04697	1.00954
4. มั่นนง	<i>Dioscorea burmanica</i>	0.56763	0.00369	0.00009	0.57141
5. หวายลิง	<i>Flagellaria indica</i>	1.04068	0.00659	0.00116	1.04843
6. เมื่อย	<i>Gnetum scandens</i>	0.37844	0.00185	0.01063	0.39092
7. เล้ากัน	<i>Cissus repens</i>	0.56763	0.10812	0.00399	0.67974
8. ขี้	<i>Dalbergia parviflora</i>	0.37844	0.00886	0.04183	0.42713
9. ถั่วน้ำ	<i>Derris trifoliata</i>	0.56764	0.00132	0.00260	0.57146
10. ไทร	<i>Ficus retusa</i>	1.60831	0.46689	0.09521	2.17041
11. ไทรโหม	—	0.09461	0.00028	0.00045	0.09532
12. มะลิพู่ไก่อ	—	0.18922	0.00168	0.00003	0.19083
13. กะเปือยงา	—	1.79753	0.08399	0.11393	1.99545
14. พริกนก	<i>Piper sp.</i>	0.37844	0.63764	0.00436	1.02044
15. เต็มพยอม	<i>Capparis sepiaria</i>	0.56763	0.00132	0.00143	0.57038
16. พันสมอ	<i>Gynochthodes subanceolata</i>	0.65146	1.53318	0.03281	2.41745

Appendix 1. (Cont.)

No.	Name	FRr	RDe	RDo	IVI	
Climbers (Cont.)						
17.	กระตักไม้	0.09461	0.00026	0.00095	0.09532	
18.	เกี๋ยวชู	1.98677	0.10840	0.17812	2.27127	
19.	พาด	0.09461	0.00013	0.00012	0.09486	
20.	ฮากาย้อย	0.85146	0.02080	0.01501	0.89627	
21.	ขนงคำ	0.66224	0.04747	0.00857	0.71828	
22.	ขมิ้น	0.28383	0.00166	0.00010	0.28551	
23.	ถากม	0.28383	0.00166	0.00003	0.28544	
24.	คอกแลน	<i>Epigynum lachnocarpum</i>	0.47303	0.00119	0.00243	0.47665
25.	คอก	<i>Combretum trifoliatum</i>	0.75686	0.01872	0.03094	0.81551
26.	ยาดอ	0.09461	0.00013	0.00132	0.09606	
27.	นิแฉะโปะ	0.09461	0.00013	0.00325	0.09790	
28.	พามะม่วง	0.18922	0.00026	0.00065	0.19013	
29.	กานหลงคำ	0.37844	0.00132	0.00029	0.38006	
30.	กุ่มบก	0.37844	0.00079	0.00005	0.37928	
31.	ตะเคียน	0.37844	0.00079	0.00843	0.38786	
32.	รูมเบ็ก	1.60832	0.14201	0.09081	1.84114	
33.	คุดฮะระว	<i>Polygonum bydropiper</i>	0.03461	0.00013	0.00001	0.03476

รวมค่าเฉลี่ย : 0.25-0.44 (0.345)

Appendix 1. (Cont.)

No	Name	FRr	DRe	RDo	IVI
Palms					
1. เต่าร้าง	<i>Caryota mitis</i>	0.18922	0.00053	0.00896	0.19871
2. หมากดง	<i>Cyrtostachys lakka</i>	0.37844	0.00185	0.00624	0.38653
3. พายัพ	<i>Daemonorops angustifolia</i>	1.70293	0.13370	0.11017	1.94680
4. หมากพิ	<i>Eleiodoxa conferta</i>	1.13529	0.23312	5.21650	0.56491
5. หมากเจ	—	1.22990	0.16126	0.23829	1.62945
6. ใบฝรั่ง	—	0.37844	0.00290	0.00121	0.38255
7. พายัพเสก	<i>Korthalsia grandis</i>	0.66763	0.00897	0.02811	0.60271
8. กะพ้อแดง	<i>Licuala spinosa</i>	1.60832	1.14784	6.79397	8.64993
9. หมากเขียด	<i>Nenga pumila</i>	0.18922	0.00079	0.00224	0.19226
10. หมากขน	—	0.09461	0.00013	0.00011	0.09485
Ferns					
1. ขี้เหล็กหลวง	<i>Asplenium nidus</i>	0.56763	0.26397	8.39122	9.22282
2. ผักกูด	<i>Dryopteris acrobasis</i>	0.37844	1.81297	0.07574	2.26716
3. ตั๊กแตน	—	1.60832	20.34660	1.11986	23.07498
4. ลิ้นมังกร	<i>Lygodium circinnation</i>	0.18922	0.10548	0.00022	0.29492

142

การสำรวจทางพฤกษศาสตร์ : ๑๒๕-๑๓๓ (๒๕๓๒)

Appendix 1. (Cont.)

No	Name	FRr	RDe	RDo	IVI
Perus (Cont.)					
5. ลิเกาเล็ก	—	0.18922	1.28678	0.00258	1.45758
6. ลิเกาใหญ่	<i>Lygodium flexuosum</i>	0.37844	2.74253	0.02518	3.14616
7. พื้พนาถ	—	0.18922	3.05897	0.14751	3.39570
Parasite					
1. กระจับปี่	<i>Fagraea auriculata</i>	0.09461	0.00013	0.00017	0.09491